

Xavier Novell lamenta que a les eleccions del 14-F cap partit assumeix les conviccions del catolicisme

En la carta dominical d'aquest diumenge el prelat solsoní interpel·la als fidels catòlics sobre quin partit haurien de votar

Bisbe de Solsona, Xavier Novell (arxiu). | Ramon Estany

El Bisbe de Solsona, Xavier Novell, dedica la seva glossa dominical d'aquesta setmana a les futures eleccions al Parlament de Catalunya, advertint que els ciutadans hauran de prioritzar el partit polític que defensa les idees i els projectes que s'adiuen amb les seves conviccions, i aquí rau el problema pels catòlics.

Novell alerta que "No hi ha cap partit de l'actual arc parlamentari, ni en el bloc independentista ni en l'unionista, que assumeixi de manera més o menys completa les conviccions morals sobre la vida, les relacions socials i econòmiques pròpies del catolicisme", i només, la democràcia cristiana "que mai ha gosat presentar-se en solitari a Catalunya, està difuminada en el grup socialista i en el

d'esquerra republicana. I tots sabem què han votat aquests partits amb motiu de la llei de regulació de l'eutanàsia."

Per això, el bisbe solsoní es pregunta si no seria l'hora que els demòcrata-cristians "s'arrisquin a presentar-se en solitari i proposin un programa electoral que defensi: una economia que posi per davant la persona, lluny del neoliberalisme que no para de generar injustícies i descartaments socials; la vida des de la concepció fins a la mort natural; la llibertat religiosa; el dret dels pares a escollir l'educació dels seus fills; els drets dels pobles; unes relacions socials d'acord amb la ?Fratelli tutti?, lluny de l'egoisme, l'abús, l'explotació i l'exclusió; l'antropologia cristiana davant la ideologia de gènere; la família formada per marit, muller i fills?"

És que per Novell, les esquerres "es refugien en la defensa i la promoció dels mal anomenats ?nous drets? -avortament, eutanàsia, canvi de sexe, matrimoni homosexual?"

Les dretes tampoc no queden ben parades en l'anàlisi de bisbe de Solsona, doncs afirma que "liberals o populistes, piquen l'ullet al catolicisme amb alguna oposició tàctica a les ?lleis de la mort?, " i "Són liberals no només en allò econòmic sinó en allò moral o simplement muten d'ideologia per aconseguir el poder."

Per Novell, doncs, "un catòlic coherent no pot votar cap d'aquests partits llevat del cas que, no havent-hi cap alternativa, hagi d'optar pel mal menor." I conclou, "si els partits demòcrata cristians no s'arrisquen a presentar-se amb un programa compatible amb les conviccions catòliques, qui votarem?"

[despiece]

Text íntegre de la glossa dominical del Bisbe de Solsona QUI VOTAREM?

Tornen les eleccions al Parlament de Catalunya. Agradi o no, s'han acabat les eleccions plebiscitàries i les coalicions que generaven. Ara, els ciutadans, sense abandonar el bloc unionista o independentista, haurem de prioritzar el partit polític que defensa les idees i els projectes que s'adiuen amb les nostres conviccions. Heus ací el problema per als catòlics! A qui votarem?

No hi ha cap partit de l'actual arc parlamentari, ni en el bloc independentista ni en l'unionista, que assumeixi de manera més o menys completa les conviccions morals sobre la vida, les relacions socials i econòmiques pròpies del catolicisme. La democràcia cristiana, que mai ha gosat presentar-se en solitari a Catalunya, està difuminada en el grup socialista i en el d'esquerra republicana. I tots sabem què han votat aquests partits amb motiu de la llei de regulació de l'eutanàsia.

¿No és l'hora que els demòcrata-cristians s'arrisquin a presentar-se en solitari i proposin un programa electoral que defensi: una economia que posi per davant la persona, lluny del neoliberalisme que no para de generar injustícies i descartaments socials; la vida des de la concepció fins a la mort natural; la llibertat religiosa; el dret dels pares a escollir l'educació dels seus fills; els drets dels pobles; unes relacions socials d'acord amb la ?Fratelli tutti?, lluny de l'egoisme, l'abús, l'explotació i l'exclusió; l'antropologia cristiana davant la ideologia de gènere; la família formada per marit, muller i fills?

Les esquerres incapaces de proposar una veritable alternativa a una societat plena de desigualtats i a una economia injusta i insolidària, es refugien en la defensa i la promoció dels mal anomenats ?nous drets? -avortament, eutanàsia, canvi de sexe, matrimoni homosexual?-. Han renunciat a la igualtat i a la fraternitat i han idolatrat una llibertat que ignora la veritat de la persona i la deixa a mercè d'esclavituds i egoismes destructius.

Les dretes, liberals o populistes, piquen l'ullet al catolicisme amb alguna oposició tàctica a les ?lleis de la mort?, però, com els van etzibar en el darrer debat parlamentari, quan poden canviar-les no

ho fan i, més endavant, les promouen. Són liberals no només en allò econòmic sinó en allò moral o simplement muten d'ideologia per aconseguir el poder.

Un catòlic coherent no pot votar cap d'aquests partits llevat del cas que, no havent-hi cap alternativa, hagi d'optar pel mal menor. Si els partits demòcrata cristians -l'independentista i l'unionista perquè és clar que els votants abans que canviar de bloc s'abstindran- no s'arrisquen a presentar-se amb un programa compatible amb les conviccions catòliques, qui votarem?
[/despiece]